

— Пъкъ нали се е раждалъ и тука
въ тая кжща, вѣвъ тазъ одая,
дето всички сме млѣко засукали
и запили балканска вода.

И запомнили хубаво време
съ какви пѣсни, съ какви веселби,
но отъ както ги старитѣ нѣма,
невямъ дружбата се разглоби. . .

Затуй радъ е човѣкъ като днеска
въ таквизъ ѳтпустни, свѣтли дене,
но додето се видимъ кжде сме
и настанало пакъ прощенѣ.

— Думай, думай, ти Енчова булка,
ала менъ ми е тука добре!
— Бре драгинкѣ, проклетъ присмѣхулко,
съсъ шегитѣ си ти остарѣ!